

Vuzenica. Romarji k Devici Mariji na Kamnu pri Vuzenici se obveščajo, da se bo letos Kamenska nedelja obhajala radi voljeve šele tretjo nedeljo po Veliki noči, to je dne 12. maja. Četrt na 10. uro bo prišla zaobljubljena procesija iz Mute, ob pol 10 bo tiha sv. maša, ob 10 pridiga in potem slovesna sv. maša. Častilci Matere božje prijazno vabljeni!

Sv. Ana v Slov. goricah. Markove procesije se je udeležilo veliko število odraslih in šolske mladine. Isti dan je bila v gostoljubni hiši posestnika Marka Rajšp v Ledineku lepa slovesnost. Domači g. župnik Konrad Šeško je posvetil družino in hišo presv. Srcu Jezusovemu ob navzočnosti bližnjih sorodnikov in sosedov. Veseli gostje so se spomnili tudi dijakov in so zbrali 132 Din za dijaško sramišče v Mariboru. Naj božje Srce bogato plača vsem dobrotnikom! Enako lepa slovesnost je bila na p. Jaznem Rajšpovem domu v nedeljo dne 30. oktobra 1927, ko je bil blagoslovljen nov, lep, veličasten križ, ki stoji tik ceste in priča, da biva tu veren slovenski rod.

Zreče. Dne 23. aprila se je za večno poslovil od nas Ljube Kubot, kmet v Slakovci. Rajni zapušča ženo-vdovo in šest nepreskrbljenih otrok, ki je med njimi najstarejši 13 let star. Pokojni je dosegel starost 43 let. Bil je nad 15 let cerkveni pevec, trden katoliški mož in narodnik »Slovenskega gospodarja«. Njegovega pogreba se je udeležilo obilno ljudi. Doma so mu zapeli pevci iz Zreče »Spomladi vse se veselje«. Pogreb je vodil naš gospod župnik, ki se je ob odprtem grobu z lepimi besedami poslovil od rajnega; nato se mu je zapelo »Vigred se povrne«. Počivaj v miru v preranem grobu, dragi Ljube!

Prihova. Na Prihovi je segla smrt s svojo koščeno roko v župnišče in preselila 74 let staro gospodinjno v pokoju Franco Sušnik v boljše večnost. Rajna je bila rojena na Gozdu pri Kamniku in je 34 let zvesto in neumorno služila sedanjemu prihovskemu g. župniku Antonu Kocjanciču na raznih službenih mestih, najprej kot dekla, pozneje kot gospodinja. Naposled je opešala in bila v pokoju zadnjih šest let. Bila je pridna in zvesta, delala je neutrudljivo, tako da je bila stebler vsega gospodarstva v župnišču. Močila pa je tudi več kot vsi drugi. Imenovali smo jo sploh: zlata Franca. Naj ji Bog obilno povrne njena dobra dela! Mir njeni pobožni duši! — Na Prihovi bota dne 6. maja obhajala zlato poroko Anton Pučnik, posestnik na Dobrovi št. 6, in njegova zvesta družica Terezija. O tej redki slovesnosti bomo poročali.

Grensovec. Kakor izgleda, bomo imeli pred koncem leta v naši fari do 200 naročnikov »Slovenskega gospodarja«. Naraslo je zopet število naročnikov »Slovenskega gospodarja« za 10, in sicer na Dolnji Bistrici za 6, na Gornji za 3 in 1 naročnika smo dobili v Trnju. Primerjajte sami katoliške časopise in se boste gotovo odločili za »Slovenskega gospodarja«. Naročniki, le pridobivajte nove naročnike, Bog vam bo gotovo poplačal Vašo skrb za katoliški časopis. Skupno imamo sedaj v fari 160 naročnikov. — Na Gornji Bistrici so ukrali tatovi Vukovim vse kokoši. Revna, strojna družina je zelo prizadeta in res so taki ljudje brez erca, ki niti pred tako revno hišo ne premislijo svojega vnebovpijočega dela. Da bi vsaj petelina pustili.

Sobota. V torek dne 23. aprila je bilo v Martinišču zborovanje naše mlade katoliške intelligencije. Po daljši in stvarni debati je prišlo do soglasja. Akademiki-štrki, ki so popolnoma enakega mišljenja, so poslali zastopnike. Zbo-

rovanja se je udeležila večina naših bogoslovcev in več duhovnikov.

Lendava. Naša fara je podeljena g. Bakan Štefanu, dosedanjen u provizorju pri nas. Čestitamo in želimo gospodu obilo uspeha v eni izmed najtežjih župnij. — V soboto dne 27. aprila so pri nas vprizorili igralci Prosvetnega društva iz Crensovec lepo narodno igro »Mlinarjev Janez«.

Peter Rešetar rešetari.

Povsod nove ustave. Čitamo, da države Češka, Poljska, Bolgarska itd. dobivajo novo ustavo. Včasih smo bili vajeni, da smo hše za Velikonoč samo prepleskali, sedaj pa bo prišlo v navado, da jih bomo podri in znova zidali. Tako je namreč z večnimi izpremembami državne ustave.

Italija za Avstrijo. Že dalje časa je opaziti, kako se Italija poteguje za Avstrijo. Njen glavni namen je, da zaščiti tudi v Avstriji pravice narodne manjšine. V Južnih Tirolah, kjer so Nemci pod Italijo, so v znak te visokogrudne zaščite darovali Nemci Italijanom precej velikonočnih pisank.

Danes meni, jutri obil. Svoj čas je to veljalo le za slučaj smrti, ker je tako zvonilo pri pogrebu. Sedaj pa je tako tudi v politiki. Na Bolgarskem smo videli te dni slučaj, da je sedanji notranji minister prejšnjega notranjega noter v jačo dal in da bo bodoči notranji minister sedanjega noter dal. Notranji ministri so namreč zato v vladi, da ljudi noter dajejo. Te dni bo izšel oglas: Kdo se želi biti bolgarski notranji minister?

Čista pasma. V Nemčiji so vpeljali čisto pasmo ne le pri živini, ampak tudi pri ljudeh. Lesti poročajo, da ni bilo še nikdar toliko svinjarije med ljudmi kot sedaj, ko se je pojavila čista pasma.

Ne bodo več preiskovali ženinov. Bivši socialni minister Pucelj je vpeljal navado, da so zdravniki preiskovali ženina, če je za zakon. Sedaj je to odpravljeno. Pravijo, da to ni več potrebno, kakor tudi ni potrebno, da bi se preiskovali ljudje, kakšnega prepričanja so. Če bi se namreč se to vpeljalo, bi bilo preveč operiranih!

Tobak je pocenil. Mnogi so bili mnenja, da se je tobak pocenil zavoljo ubogih kadivcev, pa se je zaradi bogatih kadivcev, ker so se pocenile le najdražje vrste, ki jih mi še ne poznamo. Spoznali jih bomo morda sedaj.

Zakaj je Hodžerova lista razveljavljena? — Jugoslovanska narodna stranka, ki jo vodi g. Hodžer, je vložila listo kandidatov, ki pa ni bila potrjena. Vzrok je ta, ker je na listi tiskovna napaka v imenu stranke. Bilo je namreč napisano: Jugoslovanska nerodna stranka. V bodoče bo vodila svojo politiko pod tem novim naslovom.

Razpuščena organizacija. V Ljubljani je razpuščena organizacija »Sveta vojska« ter njen bivši vodja znani vodeni Janez Kalan še vedno ni prost. Bojijo se namreč, da bo ta organizacija tekom maja v članstvu ogromno narasla, ki bodo njeni pristaši, kljub temu, da ga bodo pili.

Koliko mraza zdrže živa bitja.

Marsikdo bi mislil, da v mrazu nekaj stopinj, torej pod zmrziščem vode, ugasne vsako živalsko življenje. Ona-

zovanje živalstva v naravi in poskusi dokazujejo, da je to mnenje popolnoma napačno. Končno so znanstveniki dognali, da pač obstoja vročina, ki uniči vsako živo bitje, dočim še tako strašen mraz ne more uničiti vsega življenja v naravi. Ribe, žabe, polži in žuželke n. pr. morejo zamrzniti v vodi, ne da bi jim ta nezgoda kaj škodovala. Ko se razleti led, se namreč živali spet zbude iz nekakšnega ledenege spanja, ne da bi utrpele kako škodo. Seveda velja to le dotlej, dokler takim živalim ne zmrzne tudi notranjost telesa. V takem primeru namreč raztrgajo ledeni kristali, ki se tvorijo po žilah in tkivu, ves organizem, tako da vsako življenje ugasne. Ta smrtna meja je pri raznih živalih nizka in odvisi od množine raztopljenih soli v krvi. Raztopina soli zmrzne namreč šele pri zelo hudem mrazu. Tako zmrzne kapljica človeške krvi šele pri 15 stopinjah pod ničlo v ledeno grudvico. Življenjska meja v mrazu so je pri mnogih živalih dala določiti; tako so ribe, zamrznjene v kosu leda pri 15 stopinjah p. ničlo, potem ko se je led raztopil, veselo zaplavale po vodi; če so pa led ohladili pri poskusu na 20 stopinj pod ničlo, ribe niso več oživele. Zabe zdrže 28 stopinj pod ničlo, pri 30 stopinjah pa zamrejo. Žuželke vzdrže še mnogo hujši mraz, nekatere bakterije pa prenesejo brez škode celo mraz tekočega zraka ali 190 stopinj pod ničlo. Ta prestrašni mraz, pri katerem se vtekočini celo plin helij, je le za dve stopinji manjši kot največji mraz, ki je sploh mogoč in kateri vlada v vsejmiru. Prav verjetno je, da nekatera najnižja bitja vzdrže celo ta mraz, tako da mraz ne more uničiti vsega življenja, čeprav v njem življenje nekako ugasne. Oživijo pa ta bitja zopet, ko mraz popusti. Dokaz za to domnevo bo mogoče prinesiti seveda šele takrat, ko se bo znanstvenikom posrečilo v laboratorijih doseči to najnižjo stopinjo mraza — 273 stop. pod ničlo.

Prva napitnica.

Francoz, ki je imel priliko obedovati na angleški križarki, poroča v »Excelsioru« o angleški zvestobi starim navadam. Prva zdravica pri uradnem kosilu velja vedno kralju. Ko so nali šampanjec in je dvignil kapitan križarke čašo, je hotel Francoz vstati. A sosede so ga potisnili nazaj v stol. lili šampanjec in je dvignil kapitan »Gentlem, kralju na zdravje!« Vsi angleški častniki so obsedeli. Potem so pojasnili gostu to staro šego. Nekoč v dobi jadrnic so imele kajute tako nizek strop, da so morali piti častniki na kraljevo zdravje nizko sključen, da ne bi treščili stoji z glavo v strop. Admiralteta je uvidela, da je slična drža malo primerna svečanemu trenutku in predpisala mornarjem dvigati kraljevo čašo sede. Nekdanje fregate so že davno izumrle. Sedanje ladijske jedilnice so visoke in prostorne dvorane. A mornarji so ostali zvesti starini ter sedijo, ko dvigajo kraljevo čašo.